

Men efter at jeg nu erfarer, at det ærede Medlem er gaaet over til Arrangererne, er jeg ikke i Tvivl om, at denne Bevægelse maa have en meget betydelig Fremtid for sig. — Det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) har, som naturligt er, flaaet et Slag for Bejen fra Middelfart til Sindsstyggeanstalten. Det ærede Medlem bemærkede, at i Fjor blev Bevillingen nægtet med den Motivering, at Forslaget var for dyrt, og da det er kommet frem i Aar igen uden at være nedsat, er han, som han sagde, bleven i høj Grad overrasket over, at Finansudvalget ikke nu har villet tiltræde det. Seg maa paa Finansudvalgets Vegne takke for denne Kompliment til vor anerkendte Standhaftighed. Seg skal indrømme, at undertiden har der i vor Holdning været Ting, som have kunnet begrunde en saadan Bemærkning fra det ærede Medlem. Da det imidlertid saa udtrykkelig blev sagt af Ordføreren i Fjor, at det Beløb, som forlangtes, var altså højt, synes det dog at have været ret naturligt, om den højtærede Minister, ved i Aar at fremsætte Forslaget paa ny, havde sørget for at faa Beløbet reduceret. „Vi have ikke kunnet overbevise os om“, — sagde jeg i Fjor — „at en saa betydelig Udgift, som her er Tale om, kan anses for at være paatræbet, og vi ere derfor enige om ikke at tiltræde Forslaget.“ Og senere hen: — det ærede Medlem havde sagt, at han fandt, det var et „billigt“ Krav, der her blev stillet fra Middelfart Sindsstyggeanstalt —: „Hvis Foranstaltningen havde været noget billigere, vilde Betænkningerne ogsaa have været mindre“. Men i Aar er der, som sagt, alligevel ikke opnaaet nogen Nedsættelse, og derfor har Finansudvalget, der dog af og til bestreber sig for at vise lidt Standhaftighed, ikke ment at burde tiltræde Forslaget. Den ærede Minister bebudede, at der mulig nu vil fremkomme Forslag om en Nedsættelse, jeg maa dog sige, at den Reduktion, som den ærede Minister antydede, forekommer mig at være alt for ringe. Det ærede Medlem for Middelfart fandt for øvrigt, at vi har os meget maaaligt ad ved at se saa nøje paa saadan en lille Udgift, thi sagde han: Da der allerede er givet 3 Millioner Kr. ud, hvorfor saa gøre Ophøvelser over 20,000 Kr.? Ja, med Princippet om, at det ikke gør saa nøje med en Pølse mer eller mindre i Slagetiden, vilde man i hvert Fald opnaa, at Finansudvalgets Hverv blev saa temmelig overflødig. — Det ærede Medlem for Røge (Alberti) har anbefalet Bevillingen af Registret til Lovtidenden, lige som ogsaa det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 4de Valg-

heds (Scharling). Dette sidste ærede Medlem fremhævede, at uden et Register maa man søge og søge gennem mange Bind, inden man endelig finder det, man vil have fat paa. Ja, det er jo meget rigtigt. Men det er ganske vist min Erfaring — jeg er jo Lægmand og har ikke saa megen Anledning til at bruge Lovsamlingen som de Herrens Jurister — at i Reglen har man saa nogenlunde i Hovedet, i hvilket Parti en Lov hører hjemme, man kan huske, at den er fra 60'erne eller 70'erne, men naar man skal sige, om den just er fra 1874 eller fra 1875, saa glipper Huskommelsen. Derfor er det i Virkeligheden af praktisk Interesse, at Registret slutter sig til Tidregningens naturlige Afslutning; det er ikke ligegyldigt, om man pludselig slaar ned og slutter af den 31te December 1896 efter 26 Aars Forsløb, det er der ingen rigtig Orden og System i. Ellers ved jeg ikke, hvorfor man ikke lige saa gerne kunde slutte af den 8de September 1897 eller en hvilken som helst anden tilfældig Dag. Naar det kun gælder om paa et givet Tidspunkt at faa ladet et Register uden Hensyn til, om der er System deri, saa er det ligegyldigt, hvad Dag man slutter. At reducere Bevillingen dertil, at der kun udarbejdes et Register for de sidste 14 Aar, kan jeg ikke se, at der vil være vundet noget ved. So flere Aargange Registeret omfatter, desto mere nyttigt er det. Det praktiske vil være, at vi vente det Aar Aar, indtil vi kunne faa samtlige 30 Aar fra Lovtidendens Begyndelse registrerede under et. — Med Hensyn til den foreslaaede Pige til Christianshavns Straffeanstalt, har jeg allerede udtalt, at der siden Betænkningens Vedtagelse ser fremkommet Oplysninger, som ikke tidligere have foreligget for os. Hvis den ærede Justitsminister ved Konferencen i Udvalget havde fortalt os Historien om Pigen, der faldt ud af Vinduet, og som selv maatte banke paa Porten for at komme ind igen i Fængslet, havde vi muligvis ladet os overthøde; men da vi først have faaet denne Meddelelse nu, have vi savnet denne Begivenhed som Moment ved Bedømmelsen af Udgiftens paatrængende Nødvendighed. Men, som sagt, Finansudvalget er villigt til at tage Tjenestepigen under Overvejelse en Gang endnu, inden 3dje Behandling. — Hvad angaar de to Udgifter til en Vej ved Bridesløjelille og forskellige Foranstaltninger i Horsens Fugthus, har Udvalget ikke set rettere, end at de Overslag, som have været os givne, ere alt for kostbare. De teknisk kyndige Medlemmer af Udvalget ere paa det rene med, at de Beløb, Udvalget foreslaar,